

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖ

NUTARIMAS

DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS CIVILINIO KODEKSO 6.589, 6.969, 6.971, 6.973, 6.978 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO NR. XIIIP-750 IR LIETUVOS RESPUBLIKOS PAVELDIMO TURTO MOKESČIO ĮSTATYMO NR. IX-1239 7 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO NR. XIIIP-751

2017 m. spalio 25 d. Nr. 871
Vilnius

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos Seimo statuto 138 straipsnio 3 dalimi ir atsižvelgdama į Lietuvos Respublikos Seimo valdybos 2017 m. birželio 14 d. sprendimo Nr. SV-S-301 „Dėl įstatymų projektų išvadų“ 1 ir 2 punktus, Lietuvos Respublikos Vyriausybė n u t a r i a:

Iš esmės pritarti tikslui sureguliuoti bendrą gyvenimą gyvenančių ir santuokos neįregistravusių asmenų santykius, tačiau pasiūlyti Lietuvos Respublikos Seimui svarstant Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 6.589, 6.969, 6.971, 6.973, 6.978 straipsnių pakeitimo įstatymo projektą Nr. XIIIP-750 ir Lietuvos Respublikos paveldimo turto mokesčio įstatymo Nr. IX-1239 7 straipsnio pakeitimo įstatymo projektą Nr. XIIIP-751 (toliau kartu – įstatymų projektai) atkreipti dėmesį į tai, kad jungtinės veiklos institutas pagal savo prigimtį nėra skirtas kartu gyvenančių asmenų santykiams reglamentuoti. Lietuvos Aukščiausiojo Teismo praktikoje išaiškinta, kad esminiai jungtinės veiklos sutarties požymiai yra kelių asmenų turtinių, intelektualinių ar darbinių išteklių (įnašų) kooperavimas; įsipareigojimas naudojant kooperuotus išteklius bendrai veikti; bendras dalyvių tikslas ir interesas – tam tikros veiklos plėtojimas ar tikslo siekimas. Taip pat konstatuota, kad teisėti bendri jungtinės veiklos sutarties dalyvių tikslai (sutarties dalykas) ir vienodi interesai yra skiriamasis šios sutarties požymis, leidžiantis ją atriboti nuo kitų sutartinių teisinių santykių (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2013 m. rugsėjo 17 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. 3K-3-435/2013; 2009 m. spalio 6 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. 3K-3-392/2009; 2008 m. liepos 8 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. 3K-3-378/2008). Įstatymų projektais siūlomas reglamentavimas nenumato jokio bendro asmenų, sudarančių susitarimą dėl bendro gyvenimo, tikslo. Teisės doktrinoje nurodoma, kad jungtinė veikla yra *komercinė* partnerystė. Pagal ją galimos dvi verslo organizavimo formos – kai remiantis partneryste steigiamas ir veikia teisinį subjektiškumą turintis subjektas ir kai partneriai pagal jungtinės veiklos sutartį veikia nesteigdami atskiro subjekto (Lina Mikalonienė „Jungtinės veiklos (partnerystės) sutarties teisinė kilmė ir samprata“, Teisė, 2010 m., p. 81–92). Šiame kontekste atsižvelgiant į Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 6.969 straipsnio 1 dalyje pateiktą jungtinės veiklos (partnerystės) apibrėžimą, kuris jungtinės veiklos sutartį priskiria

prie komercinio bendradarbiavimo formų, pastebėtina, kad bendras gyvenimas nėra tam tikri veiksmai jungtinės veiklos prasme, o susitarimas dėl bendro gyvenimo negali būti laikomas bendra veikla ir jai būdingų tikslų siekimu.

Ministras Pirmininkas

Saulius Skvernelis

Teisingumo ministrė

Milda Vainiutė